

vse narode avstrijske; polni lepih besed za njih blagostan obetajo jim zlate goré in pripovedujejo, kaj hočejo storiti in kako skrbeti, da revno ljudstvo, kmetijsko in obrtnijsko, reši se velikih nadlog.

In, kakor so vedno bili, ravno tako so še danes. Sedaj, ko je v Avstriji prodrlo prepričanje, da je ta stranka nezmožna resnega patriotskega delovanja, so ti govorúni jo ukrenili zopet na staro pot gnjusnih fraz in jalovih obljub. Zbrali so se unidan v Lincu v „Parteitag“, ali, kakor „Reform“ dobro pravi, na „Kladratatsch“ in objavili so ti junaci, katere „Vaterland“ po pravici imenuje „die ausgedienten Invaliden des volkswirtschaftlichen Aufschwunges und des Krachs, des Chabrus und steigenden Deficits“, med družimi votlimi frazami tudi še to, da — cujte, pa se ne smejajte! — hočejo skrbeti za vsestranski red državne gospodarstva in za blagostan obrtnije in kmetijstva.

No! to je jako lepo rečeno; škoda le, da je laž, kateri nihče ne verjame, kogar spomin preteklih let še ni popolnem zapustil, če ne sedi v ustavoverskem taboru, kakor „Neue fr. Presse“ in „Deutsche Ztg.“, katera vsa zveličana linškega „Parteitag“ v enem zadnjih svojih listov pod naslovom „Ein Wegweiser für den Gewerbestand“ piše, da se sklepi linškega shoda „pomenljivo odmevajo po svetu“, kajti uže 4. dne t. m. je zbor dunajske obrtnijske zadrúge (Wiener Gewerbegeossenschaft) svoj glas povzdiguil na hvalo linških ustavovercev, pričakuje od njih v prihodnjem državnem zboru rešitve svojih rev in nadlog, če le ustavovernih poslancev ne bode v tem blagem prizadevanji „motila državopravna in klerikalna opozicija.“

Nasproti takim čenčam moramo res občudovati nesramno predrznost junakov ustavoverskih, in naravno je, da naši obrtniki zasmehujejo izjavo dunajske obrtnijske zadrúge, katera rešitve pričakuje od kuke, katera je celi čas svojega vladanja ravno narobe storila to, kar je čenčala v Lincu. Skoraj 18 let je ravno ta klika, katera sedaj zopet staro pesem pojé, na krmilu vlade stala, a kaj je danes konec vsega tega? Dolgove na dolgove je delala; v 11 letih se je za 550 milijonov zadolžila, breme obresti in davkov neprenosljivo kvišku pognala; ona je državni primanjkljaj vstvarila, katerega se še dolgo dolgo ne bomo rešili; ona je državne stroške neizmerno povikšala in s svojim napčnim ravnanjem državni kredit na vzunaj podkopala; ona je z brezvestnimi orgijami ljudski blagostan uničila in žile vspešnemu gospodarstvu podvezala! Kdo neki je tiste kupčijske pogodbe sklenil, katere so našo obrtnijo vničile, — kdo je subvencije železnicam kot dar ustavoverske pokornosti dovoljeval in državno blagajnico judovskim špekulacijam odpril? Kdo je državni proračun tako strašansko preobložil, da so danes stroški samó polovice cesarstva viši, kakor so bili pred 12 leti cele monarhije?

Ne, ti junaci, kateri vedno le besedujejo in so državo do propada pritirali, pač niso možje našega zaupanja in na vsa usta jim moramo reči, da jim ne priznavamo niti dobre volje niti zmóžnosti, da bi svoje obljube izpolnili.

Naši obrtniki protestujejo tedaj zoper objavo ustavoverne „Deutsche Zeitg.“, katera z obrtnijsko zadrúgo vred hvalo poje linškemu „Parteitag“ in od poslancev te vrste pomoči pričakuje s predrznim dostavkom: „če jih državopravna in klerikalna opozicija ne bode motila“!! Mi prav samo od poslancev naše stranke, če jih bode novo ministerstvo energično podpiralo, pričakujemo boljših časov, — od ustavovercev pa nič, prav nič!

Varšavska slovanska biblijoteka.

Vredništvo „Novic“ je prejelo od lastnika te biblijoteke g. S. Czarnovskega iz Varšave dopis s prošnjo, naj bi to napravo priobčili tudi v našem listu, zato, ker utegne zgled biti enaki napravi tudi v slovenskih deželah.

V Varšavi je za Poljsko gosp. Czarnovski osnoval knjigarno slavjansko z javno bralnico, katera 1) knjige izposoja proti navadnemu plačilu, 2) osebe, katere po deželi hočejo osnovati take bralnice, o tej napravi podučuje, jim knjige oskrbuje in tudi sprejema naročila na tisek in vezanje knjig po zeló nizki ceni, 3) sprejema v komisijo za prodaj razen svojih etnografičnih zbirk tudi druga bibliografična dela, rokopise, umetne stvari in starine, 4) čisti dohodek te knjigarne se obrača v podporo napravljjanja bralnic po taci krajih dežele, kjer germanizacija najbolj pritiska.

Podoba je, da je navedena slovanska biblijoteka varšavska središče ali matica, katera je na pomoč malim bralnicam, katere se napravljajo po deželi.

Kaj ko bi se tudi v Ljubljani po tem zgledu osnovala enaka knjigarna slovenska, ki bi pomagala križem po deželi napravljati bralnice, iz katerih bi se koristne knjige različnega obsežka za majhen denar na pósodo dobivale?

V poprejšnjih letih smo veliko čuli o taci bralnicah na Slovenskem, zadnja leta pa se o njih skor nič več ne sliši, a vendar je razloček med bralnico samo in pa med našimi čitalnicami, katere poleg branja gojijo tudi petje in drugo razveseljevanje.

Glasbene novice.

* *Jadranski glasovi, zbirka možkih zborov in četverosplovov Antona Heidriha.* Uredil in izdal V. Kosovel.

O krasnih teh Hajdrihovich „glasovih“ nas prosi izdatelj gosp. Kosovel objaviti sledeče: „Jadranski glasovi“ se ravnokar razpošiljajo naročnikom. Ker morebiti nekateri gospodje naročniki, osobito dijaki, niso še dobili ovega zvezka „Jadranskih glasov“ in katerim se tudi ne vé kamo poslati ga, naj blagovolijo meni nazniti svoj naslov, pod katerim to delo želijo sprejeti.

Popotne črtice.

Spisuje političen sitnež.

(Dalje.)

Kdo je Martin Trlep? Ali ni to tisti mož, ki je takrat, ko je Vesteneck delil podporo stradajočim v tem kraju, vstavljaj se temu, da bi nek mož, ki ni Dežmana volil, ne dobil nič? Da, prav tisti mož je, tam pod Šumberkom biva na svoji pohlevni kmetiji, katera se pa po vsem, kar je na nji in okoli nje, lepo razločuje od kmetij zanikernih sosedov. Brž ko stopiš na njegovo posestvo, zagledaš otrebljena in lepo gleštana drevesa, hišica je čedna, vodnjak zidan in daje boljšo vodo, sploh se pozná, da mož bere in se po tem, kar koristnega zve, tudi ravná. S svojo prijazno ženo nas vljudno sprejme ter pogosti z domačim vinom, ki pač ni prve vrste, a vendar pitno in zdravo. Pogovarjali smo se o marsičem, in mož je kazal veliko zanimanje za politiko in umevnost za národno reč. Kot podžupan dobrniške županije je vselej tudi volilni mož in se ne dá strahovati nikomur. Človek je res vesel, kedar naletí na takega slovenskega korenjaka, in teh je zdaj čedalje več.

Še le pozno zvečer smo se v prijetnem hladu napotili proti domu in v sredi pota bili napadeni — po